

Să fim cu toții, oameni-flori

Lavinia Elena Niculicea

Din lumina țesută de fluturi
îmi croiesc a vieții pelerină,
să scap de ploile ce or să vină,
lacrimi coborâte din nouri.

Din dragoste de pământ
cerul plânge cu rouă,
ca florile să ne dea nouă
mireasmă culeasă-n cuvânt.

Să fim cu toții, oameni-flori,
cu inima spre cerul albastru
și piciorul vegheat de-un astru,
căutând infinitu-n culori...

Să fim cu toți oameni-păsări,
cu aripile udate de răsărit și apus,
să vâslim spre Țările de Sus,
prin visuri, zboruri și sudori.

Fluturi de-o zi și de-o noapte,
alergăm desculți printre himere,
tributul florilor e o avere,
matricea zărilor – șoapte.

Ne arde adesea lumina,
din aripi ne facem evantai,
să răcorim îngerii de Mai,
florile-nmiresmează inima.